

Repertoriul jurisprudenței

Cauza T-83/24

**Eti Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ
împotriva
Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală**

Hotărârea Tribunalului (Camera a treia) din 3 septembrie 2025

„Desen sau model industrial al Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial al Uniunii Europene înregistrat care reprezintă o decorațiune pentru pungi de ambalaj – Mărci naționale verbală și figurative anterioare – Motiv de nulitate – Utilizare în desenul sau modelul industrial ulterior a unui semn distinctiv a cărui utilizare titularul are dreptul să o interzică – Articolul 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Drept material aplicabil – Dreptul la apărare – Întinderea examinării efectuate de camera de recurs”

1. *Desene sau modele industriale ale Uniunii Europene – Cauze de nulitate – Utilizarea unui semn distinctiv în cadrul unui desen sau model industrial ulterior – Stabilirea dreptului material aplicabil*
(Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului)

(a se vedea punctul 29)

2. *Desene sau modele industriale ale Uniunii Europene – Cauze de nulitate – Utilizarea unui semn distinctiv în cadrul unui desen sau model industrial ulterior – Comparatie între desenul sau modelul industrial contestat și semnul distinctiv – Public relevant*
[Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului, art. 25 alin. (1) lit. (e)]

(a se vedea punctele 39 și 56)

3. *Desene sau modele industriale ale Uniunii Europene – Cauze de nulitate – Utilizarea unui semn distinctiv în cadrul unui desen sau model industrial ulterior – Utilizarea unui semn care prezintă o similitudine cu semnul distinctiv – Includere*
[Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului, art. 25 alin. (1) lit. (e)]

(a se vedea punctele 40-42)

4. *Desene sau modele industriale ale Uniunii Europene – Cauze de nulitate – Utilizarea unui semn distinctiv în cadrul unui desen sau model industrial ulterior – Comparație între desenul sau modelul industrial contestat și semnul distinctiv – Risc de confuzie*
[Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului, art. 25 alin. (1) lit. (e); Directiva 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 10 alin. (2) lit. (b)]

(a se vedea punctele 44, 45, 47 și 102)

5. *Desene sau modele industriale ale Uniunii Europene – Cauze de nulitate – Utilizarea unui semn distinctiv în cadrul unui desen sau model industrial ulterior – Comparație între desenul sau modelul industrial contestat și semnul distinctiv – Similitudine între produsele sau serviciile vizate – Criterii de apreciere – Caracter complementar al produselor sau al serviciilor*
[Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului, art. 25 alin. (1) lit. (e)]

(a se vedea punctele 50-53)

6. *Desene sau modele industriale ale Uniunii Europene – Cauze de nulitate – Utilizarea unui semn distinctiv în cadrul unui desen sau model industrial ulterior – Comparație între desenul sau modelul industrial contestat și semnul distinctiv – Desen sau model industrial care reprezintă o decorațiune pentru pungi de ambalaj – Marca verbală KRAX și mărci figurative care prezintă elementul verbal krax*
[Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului, art. 25 alin. (1) lit. (e)]

(a se vedea punctele 55, 57, 58, 77, 82, 86, 92, 96 și 101)

Rezumat

Respingând acțiunile în anulare introduse de Eti Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ, Tribunalul se pronunță pentru prima dată cu privire la dreptul material aplicabil *ratione temporis* în materia desenelor sau modelelor industriale ale Uniunii Europene, în special în cadrul contenciosului prevăzut la articolul 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002¹, și aduce precizări cu privire la jurisprudența care decurge din această dispoziție, precum și la modalitățile de punere în aplicare a acesteia.

Eti Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ, reclamanta, a depus trei cereri de înregistrare a unor desene sau modele industriale la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO): una la 13 iulie 2007 [cauza Eti/EUIPO – Star Foods E.M. (Ambalaj) (T-92/24)], iar celelalte două la 28 octombrie 2016 [cauzele Eti/EUIPO – Star Foods E.M. (Decorațiune pentru pungi de ambalaj) (T-83/24) și Eti/EUIPO – Star Foods E.M. (Decorațiune pentru pungi de ambalaj) (T-91/24)]. Aceste desene sau modele industriale reprezintă, în ceea ce privește ultimele două înregistrate, o decorațiune pentru pungi de ambalaj și, în ceea ce privește primul, un ambalaj. Produsele cărora urmează să li se aplice aceste desene sau modele industriale corespund unor „pungi [ambalaje] (Ornamentație pentru-)” și, respectiv, unor „ambalaje”².

¹ Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70).

² Aceste produse fac parte din clasele 32.00 și, respectiv, 9.03 în sensul Aranjamentului de la Locarno privind clasificarea internațională a desenelor și modelelor industriale din 8 octombrie 1968, cu modificările ulterioare.

La 21 ianuarie 2019, Star Foods E. M. SRL a introdus două cereri de declarare a nulității a două dintre aceste desene și modele industriale la EUIPO pentru motivul că utilizarea unor semne naționale anterioare permitea interzicerea utilizării semnelor distinctive ale desenelor și modelelor industriale contestate³. Aceste cereri erau întemeiate pe marca românească verbală anterioară KRAX și pe trei mărci figurative românești anterioare care prezentau elementul verbal „krax”, toate înregistrate pentru „preparate din cereale”. La 21 februarie 2020, aceasta a introdus o a treia cerere de declarare a nulității întemeiată pe marca românească figurativă KRAX înregistrată pentru produse precum „produse tip snack, în special cele fabricate din cereale prin procese de expandare și extrudare, cu diferite arome”.

Divizia de anulare a admis cele trei cereri de declarare a nulității. Ulterior, reclamanta a formulat trei căi de atac împotriva acestor decizii în fața camerei de recurs a EUIPO, care le-a respins, concluzionând că divizia de anulare a declarat în mod întemeiat nulitatea desenelor sau modelelor industriale contestate în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002 coroborat cu articolul 36 alineatul (2) litera b) din Legea română privind mărcile, având în vedere că exista un risc de confuzie.

În acest context, reclamanta a introdus trei acțiuni la Tribunal pentru a obține anularea acestor decizii.

Aprecierea Tribunalului

Mai întâi, Tribunalul constată că, având în vedere data introducerii cererilor de înregistrare a celor două desene și modele industriale care reprezintă o decorațiune pentru pungi de ambalaj, și anume 28 octombrie 2016, care este determinantă pentru identificarea dreptului material aplicabil, situația de fapt din speță este reglementată de dispozițiile materiale ale Regulamentului nr. 6/2002 în versiunea sa anterioară și de Legea română privind mărcile în versiunea sa în vigoare la acea dată.

În continuare, în ceea ce privește cele trei desene și modele industriale în cauză, acesta amintește jurisprudența în materia nulității prevăzute la articolul 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002 în versiunea sa anterioară. Astfel, potrivit acestei dispoziții, un desen sau un model industrial poate fi declarat nul dacă se utilizează un semn distinctiv într-un desen sau model ulterior și legislația Uniunii sau legislația statului membru în cauză care reglementează respectivul semn îi conferă titularului dreptul de a interzice utilizarea în cauză. Potrivit jurisprudenței, o cerere de declarare a nulității unui desen sau model industrial comunitar întemeiată pe cauza de nulitate prevăzută de dispoziția menționată nu poate fi admisă decât dacă se concluzionează că publicul relevant va considera că în desenul sau modelul industrial comunitar care face obiectul acestei cereri se utilizează semnul distinctiv invocat în susținerea cererii de declarare a nulității. Examinarea acestei cauze de nulitate trebuie să se întemeieze pe percepția pe care publicul relevant o are asupra semnului distinctiv invocat în susținerea respectivei cauze de nulitate, precum și pe impresia de ansamblu pe care semnul respectiv o produce asupra acestui public.

³ Motivul prevăzut la articolul 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002, în versiunea sa anterioară, coroborat cu articolul 36 alineatul (2) literele (b) și (c) din Legea nr. 84 din 15 aprilie 1998 privind mărcile și indicațiile geografice (*Monitorul Oficial al României*, nr. 337 din 8 mai 2014, denumită în continuare „Legea română privind mărcile”).

Or, cauza de nulitate menționată nu implică în mod necesar reproducerea integrală și detaliată a unui semn distinctiv anterior într-un desen sau model industrial comunitar ulterior. Astfel, chiar dacă anumite elemente ale semnului în cauză ar lipsi din desenul sau modelul industrial comunitar contestat sau acestuia i s-ar adăuga alte elemente, ar putea fi vorba despre o „utilizare” a semnului respectiv, în special în cazul în care elementele omise sau adăugate au o importanță secundară. Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât publicul nu reține decât o imagine imperfectă a mărcilor înregistrate în statele membre sau a mărcilor Uniunii Europene. Această considerație este valabilă pentru orice tip de semn distinctiv. În consecință, în cazul în care se omit anumite elemente secundare ale unui semn distinctiv utilizat într-un desen sau model industrial comunitar ulterior sau în cazul în care se adaugă astfel de elemente aceluiași semn, publicul relevant nu va realiza neapărat că au intervenit aceste modificări ale semnului în cauză. Dimpotrivă, acesta ar putea crede că în desenul sau modelul industrial comunitar ulterior se utilizează semnul respectiv astfel cum l-a păstrat în memorie. Rezultă că articolul 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002 în versiunea sa anterioară își găsește aplicarea atunci când se utilizează nu numai un semn identic cu cel invocat în susținerea cererii de declarare a nulității, ci și un semn similar.

În plus, în ceea ce privește Legea română privind mărcile, Tribunalul constată că, în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) litera b) din această lege, titularul mărcii poate cere instanței judecătorești competente să interzică terților să folosească în activitatea lor comercială, fără consimțământul său, un semn pentru care, datorită faptului că este identic sau asemănător cu o marcă și din cauză că produsele sau serviciile cărora li se aplică marca sunt identice sau similare, există un risc de confuzie în percepția publicului, incluzând riscul de asociere între semn și marcă. Această dispoziție constituie în dreptul român transpunerea articolului 10 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2015/2436⁴, al cărui text este el însuși identic cu articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/95⁵. În consecință, noțiunea de „risc de confuzie” în sensul articolului 36 alineatul (2) litera (b) din legea menționată trebuie interpretată în lumina jurisprudenței referitoare la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/95 și la articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2015/2436. Mai precis, în sensul acestei din urmă dispoziții, constituie „risc de confuzie” riscul ca publicul să creadă că produsele sau serviciile în cauză provin de la aceeași întreprindere sau, eventual, de la întreprinderi legate din punct de vedere economic. Existența unui risc de confuzie în percepția publicului trebuie apreciată în mod global, ținând seama de toți factorii relevanți din cauză.

În sfârșit, în lumina acestor considerații, Tribunalul arată că prezenta procedură privește întinderea protecției unei mărci și în special problema dacă titularul respectivei mărci anterioare poate solicita interzicerea utilizării semnului său distinctiv în desenul sau modelul industrial contestat. Prin urmare, acesta nu ține seama de impresia produsă asupra utilizatorului avizat sau de caracterul individual și de noutatea desenului sau modelului industrial contestat, în sensul articolelor 4-6 din Regulamentul nr. 6/2002.

În consecință, în urma examinării sale referitoare la existența unui risc de confuzie cu privire la originea comercială a produselor în sensul articolului 25 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 6/2002 în versiunea sa anterioară coroborat cu articolul 36 alineatul (2) litera b) din Legea română privind mărcile, Tribunalul statuează că, atunci când a concluzionat în sensul existenței unui astfel de risc, camera de recurs nu a săvârșit nicio eroare.

⁴ Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2015, L 336, p. 1).

⁵ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25).